

A Negyvenedik Vers Rejtett Története – Első szám

A próféciák felnyitása: Az utolsó napok, Júda Oroszlánja és a Jelenések könyvének végső eseményei

Jeff Pippenger
2024-09-06

A Jelenések könyve ötödik fejezetében a Júda törzséből való Oroszlán Krisztus azon tisztségét jelképezi, mint aki győzött arra, hogy Isten Igéjét az Ő akarata szerint lepecsételje és felnyissa. 1989-ben, az 1863-as lázadást követő százhuszonhat év múlva, a Júda törzséből való Oroszlán felnyitotta Dániel könyve tizenegyedik fejezetének utolsó hat versét. E versek a pápaság 1798-ban elszenvedett halálos sebével kezdődnek, és bevezetik annak bizonyágtételét, miként kell a pápai sebnek meggyógyulnia, s azon túl a pápaság végső halálos sebéig vezetnek. A versek ott kezdődnek, ahol végződnek: a pápai Róma ítéletével.

Az a hat vers a pápaság halálos sebének meggyógyulását írja le, valamint azt is, miként vezeti a sárkány, a fenevad és a hamis próféta hármasszövetsége a világot Armageddonhoz, amelyet a negyvenötödik vers így azonosít: „a tengerek között és a dicsőséges szent hegy mellett.”

Az Alfa és az Omega Krisztusnak azt a jellemét jelképezi, hogy a véget mindenkor a kezdettel szemlélteti. A száznegyvennégyezer reformmozgalma a harmadik angyal mozgalma, amely a befejező mozgalom, s amelyet előképezett a kezdete, nevezetesen az első és a második angyal millerita mozgalma. A millerita mozgalom 1798-ban, a vég idején kezdődött, ahol Dániel tizenegyedik fejezetének utolsó hat verse kezdetét veszi, és a mozgalom az ítélet megnyílásával ért véget 1844. október 22-én. A száznegyvennégyezer mozgalma az Egyesült Államokban bevezetett vasárnapi törvénynél ér véget.

Az idők végén kibontakozó mozgalom kezdetén, 1989-ben, Júda törzsének Oroszlánja feltörte Dániel tizenegyedik fejezetének utolsó hat versének pecsétjét, és a mozgalom végén, közvetlenül a vasárnaptörvény előtt, feltöri Dániel tizenegyedik fejezete negyvenedik versének rejtett történetét. White testvérő magyarázata arról, hogy Dániel mely része kerül felnyitásra, egyaránt vonatkozik az 1989-ben történt felnyitásra, valamint arra a felnyitásra is, amely 2023 júliusában kezdődött.

„A lepecsételt könyv nem a Jelenések könyve volt, hanem Dániel próféciájának az a része, amely az utolsó napokra vonatkozott. Az Írás ezt mondja: „Te pedig, Dániel, zárd be e beszédek, és pecsételd le e könyvet a vég idejéig: sokan járnak majd ide-oda, és nagyobb lesz a tudás” (Dániel 12:4). Amikor a könyvet felnyitották, elhangzott a kihirdetés: „Idő többé nem lesz.” (Lásd Jelenések 10:6.) Dániel könyve immár nincs lepecsételve, és a kijelentésnek, amelyet Krisztus adott Jánosnak, el kell jutnia a föld minden lakosához. A tudás gyarapodása által egy népnek kell felkészülnie arra, hogy megállhasson az utolsó napokban. . .

„Az első angyal üzenetében az emberek arra kapnak felszólítást, hogy Istent, a mi Teremtőnket imádják, aki a világot és mindazt alkotta, ami abban van. Tiszteletüket a pápaság egyik intézménye iránt adták meg, ezáltal hatálytalanná téve Jehova törvényét, ám e tárgyban a tudás növekedni fog.” Selected Messages, 2. könyv, 105–106.

Dániel könyvének az a része, amely 1989-ben az utolsó napokra vonatkozott, a tizenegyedik fejezet utolsó hat verse volt; és amint a száznegyvennégyezer mozgalma elérkezik mozgalmuk végéhez, Dániel könyvének az a része, amely felnyitja, a negyvenedik vers rejtett történelme, amely 1989-től az Egyesült Államokban bevezetett vasárnapi törvényig terjedő történelmet jelképezi. A negyvenedik vers rejtett történelme a száznegyvennégyezer történelme. Minden próféta tanúbizonyságot tesz arról az időszakról.

Ebben a szakaszban a tudásnak az a növekedése, amelynek „egy népet kell felkészítenie arra, hogy megálljon az utolsó napokban”, az utolsó hat vers 1989-ben történt felpecsételéstől feloldását jelképezi, és egyúttal a negyvenedik vers rejtett történetének feltárulását is. Mindkét történetben az ihlet azt azonosítja, hogy a pápai hatalomra és a vasárnapi törvényre vonatkozóan a tudás növekedésének kell bekövetkeznie. A száznegyvennégyezer mozgalmának mind a kezdetén, mind a végén a tudás növekedése egy háromlépcsős próbatételi folyamatot eredményez, amint azt Dániel könyvének tizenkettedik fejezete szemlélteti.

És ő ezt mondta: Menj el, Dániel, mert ezek az igék el vannak zárva és le vannak pecsételve a vég idejéig. Sokan megtisztulnak, megfihérnek és megpróbáltatnak; de a gonoszok gonoszul cselekszenek, és a gonoszok közül senki sem érti meg; az értelmesek azonban megértik. Dániel 12:9–10.

Miként minden szent reformmozgalom esetében, a három lépés, amelyet Dániel úgy ábrázol, mint „megtisztítatnak, megfihérítetnek és megpróbáltatnak”, annak a határjelét jelenti, amikor egy isteni jelkép alászállása bekövetkezik; ezt követi egy meghíúsult előrejelzés próbája, majd egy harmadik lakmuspróba, amely nyilvánvalóvá teszi annak a két osztálynak a jellemét, amelyek a tudás feloldott megnövekedésének elfogadása vagy elutasítása alapján fejlődnek ki. A száznegyvennégyezer mozgalmának kezdetén e három lépés 2001. szeptember 11-e volt, ezt követte 2020. július 18-a, majd a vasárnapi törvény. Ugyanezen mozgalom végén e három lépés 2023 júliusa, az Éjféli Kiáltás üzenetének megérkezése és a vasárnapi törvény.

Az az üzenet, amely felkészíti Isten népét arra, hogy megálljon, és amely 2023 júliusában feltáratott, a próféta igazság több vonalát tartalmazza, és e vonalak között ott vannak Ezékiel halott, száraz csontjai is a harminchetedik fejezetben. Ezékiel két üzenetet mutat be. Az első üzenet újra összehozza a csontokat, de Izráel csak a második üzenet nyomán állt a lábára mint hatalmas sereg. A Jelenések könyve tizenegyedik fejezetének két tanúja akkor állt fel, amikor beteltek a Szentlélekkel.

És három és fél nap múlva az Istentől való élet lelke beléjük ment, és lábukra álltak; és nagy félelem szállta meg azokat, akik látták őket. Jelenések 11:11.

Ezékiel ugyanezt az igazságot tanítja.

És mondta nékem: Embernek fia, állj lábaidra, és szólók hozzád. És a lélek belém szállt, mikor szólt hozzám, és lábaimra állított engem, hogy halljam azt, aki szólt hozzám. Ezékiel 2:1–2.

Amikor White testvér azt mondja: „az ismeret gyarapodása által egy népnek fel kell készülnie arra, hogy megálljon az utolsó napokban”, az ismeret gyarapodása a tíz szűzről szóló példázatban az „olajjal” azonosíttatik, és az „olaj” „Isten Lelkének üzeneteit”, valamint „a Szentlelket”, továbbá „a jellemet” jelképezi.

2023 júliusa és a hamarosan bekövetkező vasárnaptörvény között a tudás növekedése megeleveníti Isten népét, és azok talpra állnak. Azért állnak talpra, mert rendelkeznek annak az üzenetnek az „olajával”, amely abban az időben felnyitott. Akkor állnak talpra, amikor a Szentlélek ott van edényeikben, és akkor állnak talpra, amikor jellemük felkészült Isten pecsétjére.

Az első próbatételi lépést, amely 2023 júliusában kezdődött, egy olyan időszak követte, amely lehetővé teszi e jelöltek számára, hogy elfogadják vagy elutasítsák az olajat. Azok, akik elfogadják, pecsétet kapnak, majd a hamarosan bekövetkező vasárnaptörvény idején zászlóként emeltetnek fel. Akik elutasítják az olajat, erős tévelygést kapnak.

Azok a jelöltek 2023 júliusában ébredtek fel lelki álmukból, és ezután szembesültek a végső megpróbáltatási folyamattal egyéni kegyelmi idejük lezárulta előtt. A megpróbáltatási folyamat egy olyan prófétai próba összefüggésébe volt helyezve, amely a fenevad képének kialakulásával kapcsolatos, abban az időszakban, amikor éppen azoknak a jelölteknek kellett újra életre kelniük, és magukban kialakítaniuk Krisztus képmását. Az a prófétai szerkezet, amelyben a próba véghezviendő, az 1989-től a vasárnapi törvényig terjedő történelem. E jelöltek képtelensége arra, hogy felébredjenek, arra indította az Urat, hogy megengedje eretnokségek bejövését.

„Isten fel fogja rázni népét; ha más eszközök kudarcot vallanak, eretnokségek hatolnak majd közéjük, amelyek megrostálják őket, elválasztva a polyvát a búzától. Az Úr mindenkit, aki hisz az Ő igéjének, arra szólít, hogy ébredjen fel álmából. Drága világosság érkezett, amely e korhoz illő. Bibliai igazság ez, amely feltárja a közvetlenül előttünk álló veszedelmeket. E világosságnak arra kell vezetnie bennünket, hogy szorgalmasan tanulmányozzuk az Írásokat, és a legkritikusabban vizsgáljuk meg azokat az álláspontokat, amelyeket vallunk. Isten azt akarja, hogy az igazság minden vonatkozását és minden álláspontját alaposan és állhatatosan megvizsgálják, imádsággal és böjtöléssel.” Testimonies, 5. kötet, 708.

Valamennyi próféta az utolsó napokról szól; ezért ezekben az utolsó napokban, 2023 júliusában az Úr megkísérelte „felrázni” népét, de erőfeszítései eredménytelenek maradtak, és megengedte, hogy figyelmeztetésül az Advent-történelemben megismétlődjék az első vita Róma egyik jelképe körül, mint a vég közelségének intő jele. Mindezt annak ellenére tette, hogy „értékes világosság” „érkezett, e kor számára megfelelően”. A 2023 júliusában érkezett világosság „bibliai igazság, amely megmutatja a közvetlenül előttünk álló veszélyeket”. Ennek a világosságnak „a Szentírás szorgalmas tanulmányozására és azon álláspontok igen alapos megvizsgálására kellett volna vezetnie bennünket, amelyeket vallunk”.

A negyvenedik vers rejtett történetét a Dániel tizenegy tíztől tizenötig terjedő versei szemléltetik, mert az Alfa és az Omega Dániel utolsó prófécijának végét annak kezdetével ábrázolta. A 2020.

július 18-i csalódást megelőzően Sátán zavart támasztott a tíztől tizenötig terjedő versek körül, mert tudta, hogy a fejezet kezdete a kulcs a fejezet végének ábrázolásához. Ezután bevezetésre került a tizennegyedik vers eredeti vitája.

„Nincs semmi, amitől a nagy csaló annyira félne, mint attól, hogy megismerjük az ő fondorlatait.” A nagy küzdelem, 516.

Nyilvánvaló a sátáni kísérletekből, amelyek e versek jelentését és célját igyekeznek összezavarni, hogy azok fontos részét képezik annak a próbatételi folyamatnak, amely most rostálja a jelölteket, hogy a száznegyvennégyezer között lehessenek. White testvérnő hangsúlyozza, hogy a Dániel tizennegyedik fejezetében ábrázolt történelem, amely az 1798-ban bekövetkezett végidő előtt teljesedett be, megismétlődik az utolsó hat versben.

„Nincs vesztegetni való időnk. Nyomorúságos idők állnak előttünk. A világot a háború szelleme kavargja fel. Hamarosan bekövetkeznek a próféciaiban megjelölt nyomorúság jelenetei. A Dániel könyve tizennegyedik fejezetében található prófécia majdnem teljesen beteljesedett. A prófécia beteljesedéseként végbement történelem nagy része meg fog ismétlődni.” Manuscript Releases, number 13, 394.

Azt állítom, hogy mindaz a történelem, amelyet az elsőtől a harminckilencedik versig terjedő szakasz ábrázol, megismétlődik a fejezet utolsó hat versében. Azt is állítom, hogy az utolsó napok történelme, amely annak az ítéletnek a befejezéséhez vezető történelem, amely 1844. október 22-én kezdődött, két elsődleges prófétai időszakkal van ábrázolva. Az első időszak azt az ítéletet jelképezi, amely Isten házában hajtatik végre, és ezt azután egy olyan időszak követi, amikor az ítélet Isten házában kívül levőkön hajtatik végre. Az első időszak 1989-ben kezdődött, és az Egyesült Államokban bevezetett vasárnapi törvénynél ér véget, amely viszont a második időszak kezdetét jelöli, s ez akkor zárul le, amikor Mihály felkél, és az emberi kegyelemidő véget ér. A negyvenedik vers rejtett történelme szintén 1989-ben kezdődik, és a negyvenegyedik versben ér véget, amely az Egyesült Államokban bevezetett vasárnapi törvény.

Ez ugyanaz a történelem, mint ugyanazon fejezet tizedik–tizenötödik verse. Ez a történelem párhuzamos a milleriták történelmével a vég idejétől, 1798-tól kezdve egészen addig, amíg az ítélet 1844. október 22-én megkezdődött. E két történelem párhuzamos azzal a prófétai történelemmel, amely Krisztus születésekor kezdődött, és a kereszten zárult le.

Az 1989-ben kezdődő történelem magában foglalja azt a próbaidőszakot, amely 2001. szeptember 11-én kezdődött, s amelyet előképezett az 1840. augusztus 11-én kezdődő próbaidőszak, valamint a Krisztus keresztségénél kezdődő próbaidőszak. A fenevad képének kialakulását a prófétai történelem több vonala is előképezte. Ugyanezen időszak egyik ilyen ábrázolása a száznegyvennégyezer elpecsételése ideje, amely 2001. szeptember 11-én kezdődött, és a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvénynél fejeződik be. A negyvenedik vers rejtett történelme rávetíthető az 1844. október 22-étől az 1863-as lázadásig terjedő vonalra is.

1844. október 22-e jelezte a harmadik angyal megérkezését. Miként bármely prófétai angyal megérkezésekor, neki is volt egy üzenete, amelyet meg kellett volna enni, de ez nem történt meg;

és a filadelfiai millerizmus laodíceai millerizmussá változott, még 1863 előtt, amikor hivatalosan felvették a Hetednapi Adventista nevet, és a lázadás pusztájában kezdtek bolyongani mind a mai napig. Az 1844-től 1863-ig tartó történet azokat ábrázolja, akik elutasítják az elhívást arra, hogy a száznegyvennégyezer között legyenek. Ők Dániel tizenkettedik fejezetének gonoszai, Jeremiás csúfolódók gyülekezete, János Sátán zsinagógája és Máté bolond szüzei.

A Krisztus által „a pusztító utálatossággént, amelyről Dániel próféta szólt” megjelölt figyelmeztető üzenet azt a figyelmeztetést jelenti, hogy menekülni kell az azt követő pusztulás és szétszórás előtt. Kr. u. 66-ban Cestius római hadvezér teljesítette be ezt a figyelmeztetést a pogány Róma korszakának keresztényei számára. Az első században Pál apostol ugyanezt a figyelmeztetést jegyezte fel azoknak a keresztényeknek, akik a pápai Róma korszakában fognak szenvedni. Az a figyelmeztetés, hogy a szombatünneplők hagyják el a városokat, és vidéken éljenek, 1888-ban hangzott el, ugyanabban az évben, mint a Blair-törvényjavaslat, amely az első kísérlet volt arra, hogy a vasárnapot Nemzeti Nyugalomnapként állapítsák meg. A Blair-törvényjavaslat volt a menekülésre intő figyelmeztetés Krisztusnak a Dániel által említett pusztító utálatosságra vonatkozó utalása beteljesedéseként.

Miként Cestius esetében Kr. u. 66-ban, úgy a Blair-törvényjavaslatot is a gondviselés visszavonta. 1888 2001. szeptember 11-ét példázza, mert White testvérnő mindkét történetben a Jelenések tizennyolcadik fejezetének angyala alászállását jelöli meg. Az utolsó napokban a városokból való menekülésre szóló figyelmeztetés 2001. szeptember 11-én lépett érvénybe. Ennélfogva az 1888-as Blair-törvényjavaslat előképe volt a 2001-es Patriot Actnek. Az angyal, aki 2001. szeptember 11-én alászállt, a végső figyelmeztető üzenetet hirdeti a Jelenések tizennyolcadik fejezetének első három versében, és ez a végső figyelmeztető üzenet egyben a harmadik angyal üzenete is, jóllehet a tizennegyedik fejezetben a harmadik angyal által képviselt üzenet nem ugyanazokkal az igazságkifejezésekkel jelenik meg, mint a tizennyolcadik fejezetben. Sort sorra halmozva ugyanaz a figyelmeztető üzenet.

A pusztító utálatosság, amelyről Dániel próféta szólt, olyan jel volt, amelyet Krisztus adott, s amely meghatározta, mikor kell népének saját védelmük érdekében menekülniük. Ez figyelmeztető üzenet, és ezért szükségképpen a végső figyelmeztető üzenet, jóllehet más szavakkal van kifejezve, mint a Jelenések könyvének tizennegyedik, valamint tizennyolcadik fejezetében ábrázolt üzenet. Az a történet, amely Jeremiás tizenötödik fejezetének tizenhatodik versében kezdődik, ugyanaz a figyelmeztető, próbára tevő üzenethez tartozó prófétai időszak. Akkor kezdődik, amikor Jeremiás megeszi Isten Igéjét, és ez akkor történik, amikor az angyal alászáll, amint akkor is tette, amikor New York City nagy épületei leomlottak.

Amikor Jeremiás ezt hirdeti: „Megtaláltattak a te beszédeid, és megettem azokat; és a te beszéded szívemnek öröme és vigasságára lett”, Dániel első, az étrendre vonatkozó próbatételét jeleníti meg az első fejezetben, valamint Jánost, amint a Jelenések tizedik fejezetében kiveszi a könyvet az angyal kezéből, és megeszi azt. Az üzenet megevése akkor kezdődik, amikor egy angyal megérkezik, és amikor az angyal megérkezik, egy prófétai próbatétel válik felnyitottá. Amikor az angyal megérkezik, elkezdődik az első próbaidőszak, és az akkor ér véget, amikor a második próbaidőszak elkezdődik; és amikor Mihály felkél, a második próbaidőszak véget ér.

Amikor az angyal megérkezik, elkezd hullani a késői eső.

„A késői eső Isten népére fog hullani. Egy hatalmas angyal fog alászállni a mennyből, és az egész föld beragyog az ő dicsőségétől.” Review and Herald, 1891. április 21.

A késői esőt azok nyerik el, akik Jeremiás ősi ösvényein járnak.

Ezt mondja az Úr: Álljatok meg az utakon, és nézzetek szét, kérdezősködjétek a régi ösvények felől, melyik a jó út, és azon járjatok, akkor nyugalmat találtok lelketeknek. De ők azt mondták: Nem járunk azon. Őrállókat is rendeltem fölétek, mondván: Figyeljétek a kürt szavára! De ők azt mondták: Nem figyelünk rá. Jeremiás 6:16–17.

Az a „kürtszó”, amelyet az „örök” megszólaltatnak, a laodiceai üzenet, amelyet Jones és Waggoner 1888-ban hirdetett.

Kiálts teljes torokkal, ne kíméld magad, emeld fel szavadat, mint a trombita, és jelentsd meg népemnek vétkeiket, Jákób házának pedig bűneit. Ézsaiás 58:1.

2001. szeptember 11-én megkezdődött a száznegyvennégyezer elpecsételése. Figyelmeztető üzenet hirdettetett Laodíceának.

„Az A. T. Jones és E. J. Waggoner által nekünk adott üzenet Isten üzenete a laodiceai gyülekezethez, és jaj mindenkinek, aki azt vallja, hogy hisz az igazságban, mégsem tükrözi vissza mások felé az Istentől adott sugarakat.” The 1888 Materials, 1053.

A Laodiceához intézett figyelmeztetés Jeremiás őrállói kürtjének hangja, amelyet a laodiceai Hetednap Adventista Egyház nem hajlandó meghallani. Ez a figyelmeztetés arra szólít fel, hogy a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvény előtt el kell menekülni a városokból vidéki birtokokra.

Amit az imént e különféle prófétai vonalakra vonatkozóan kijelentettem, az arra irányuló kísérlet volt, hogy serkentsem ítélőképességeket, és bátorítsalak benneteket arra, hogy valóban próbáljátok megvizsgálni mindazt, amit írni készülök. Talán a fenevad képének és a fenevadhoz való képnek a legfontosabb jellemzője az, hogy az utolsó napokban a fenevad képének és a fenevadhoz való képnek két kialakulása van. Az első az Egyesült Államokban, azután pedig a világ nemzeteiben.

Vannak bizonyos prófétai jellegzetességek, amelyek a fenevad képéhez és a fenevadról alkotott képhez kapcsolódnak, s amelyeket helyesen kell alkalmazni, ha át akarunk jutni Róma ezen képmásának prófétai megpróbáltatási folyamatán. A fenevad képe megpróbáltatási időszakának egy második fontos eleme (amely több tanúbizonysággal is igazolható), hogy a száznegyvennégyezer elpecsételésének ideje a fenevad képe próbatételének időszakában következik be az Egyesült Államokban, és hogy a fenevad képe próbatételének időszaka a világ nemzeteiben az az idő, amikor Istennek azok a többi gyermekei, akik annak a vasárnapi törvénynek idején még Babilonban vannak (amelyet a 321 jelképez), összegyűjtetnek az akolba.

A fenevad képmása a próbaidő két meghatározott, egymással összefüggő időszakát jelképezi, és e két próbaidő egyúttal a Jelenések könyve hetedik fejezetében szereplő százhuszonnégyezer végső

egybegyűjtését, majd ugyanabban a fejezetben a nagy sokaságét is jelenti.

A vasárnaptörvénynél az Egyesült Államok sárkányként szólal meg a Jelenések könyve tizenharmadik fejezetének tizenegyedik versében. Ezt követően elindul, hogy megtévessze a világ minden nemzetét, azt mondva azoknak a nemzeteknek, hogy ők is készítsenek a fenevadnak egy világméretű képmást, amint azt az Egyesült Államok éppen megtette. Az az időszak, amely a vasárnaptörvénynél kezdődik, s amelyet Konstantin 321-es vasárnaptörvénye jelképez, akkor ér véget, amikor az utolsó nemzet is térdet hajt a pápai Rómának, ahol az 538-as vasárnaptörvény van jelképezve; mert a tizenharmadik fejezetben az Egyesült Államoknak hatalma van arra, hogy életre keltse a fenevad képmását, és megszólaltassa azt. Az időszak a 321-es vasárnaptörvénnyel kezdődik, és az 538-as vasárnaptörvénnyel ér véget.

2001-ben az Egyesült Államok kormánya törvényerőre emelte a Patriot Actet.

E tanulmányt a következő cikkben folytatjuk.